

teréque ea comparare. sed videntur quidem posse liberales adolescentes hortari atque incitare, moréque eorum ex virtute sibi obnoxios generofos, ac veré honestis studiosos reddere. At plerofque ad probitatem prouocare, non posse. non enim pudori, sed timori obedire : neque abstinere a malis ob dedecus, sed ob pœnam consueuerunt. nam cum ex affectu viuant, proprias voluptates, atque ea ex quibus existunt, persequuntur : dolorésq. oppositos fugiunt : eius autem quod honestum, ac veré iucundum est, cum id profus non degustarint, ne notionem quidem ullam habent. Eos igitur qui tales sunt, ad moderationem traducere que oratio potest fieri enim nequit, aut facile non est, vt quæ ex diutino vsu moribus sunt præoccupata, verbis amoueamus. sed satis fortasse est, si quamuis omnia adsint, quibus probi effici videmur, euadere participes virtutis possimus. Fieri autem bonos alij natura, alij consuetudine, alij doctrina existimant. Ac quod ad naturam quidem attinet, in nobis non esse manifestum est, sed ex quadam diuina causa, iis qui re vera fortunati sunt. oratio verò & doctrina videndum est nunquid non in omnibus vim habeat, sed opus sit, vt præcultus auditoris animus sit, ad rectè & gaudendum, & odio prosequendum, non secus ac terra, quæ semen sit nutritura, non enim audiret orationem dehortantem, neque intelligeret qui ex perturbatione viuunt. qui autè ita affectus est, dissuaderi qui potest non enim omnino orationi, sed vi cedere perturbatione videtur. Oportet igitur mores prius virtuti esse accommodatos, vt & honestatem diligant, & abhorreant turpitudinem. Vt autem à pueritia quis institutione recta ad virtutem instruat, difficile est : nisi sub talibus legibus fuerit educatus : nam temperanter, tolerantéque viuere plerifque, & præsertim adolescentibus iucundum non est. quocirca est opus vt & educatio & studia constituta legibus sint : ita enim fiet, vt consuetudine tractata molesta esse desinant. Non satis tamen fortasse est, si quando adolescentes sunt homines, educationem rectam & curam cõsequantur : sed cum in viros quoque adulti debeant ipsa hæc exercere, atque assuefcere : ad hæc etiam, & omnino ad omnem vitã opus legibus est. pleriq. enim necessitati potius quam rationi : & multis quam honestati obediunt. Quapropter sunt, qui legislatores cõseant inuitare ad virtutè ac prouocare homines honestatis causa de-

A καὶ ἔδει αὐ τοῦτοις πολεσθαι· νῦν δὲ φαί-
νονται, θεωρητέον μὲν καὶ παρορμησῶν τῶν
νῶν τῶν ἐλευθερίων ἐξ ἑσθῆ, ἢ δὲ τε θυλακίαις
καὶ ὡς ἀληθῶς φιλοκρονοῦ, ποιήσας αὐ κα-
τακρονοῦσαν ἐκ τῆς ἀρετῆς. τῶν δὲ πολλοὶ ἀ-
δωματοῦν πορὸς κατακρονοῦσαν θεωρητέον
αὐ. οὐ γὰρ πρὸς ἄσιν αἰδοῦνται, ἀλλὰ
λα φέρον· οὐδὲ ἀπέχεται τῶν φαύλων δια-
τὸ ἀγροῦν, ἀλλὰ διὰ τὰς τιμωρίας παύει γὰρ
ζῶντες, τὰς οὐκείας ἡδονὰς διακόσσει, καὶ δὲ
B αὐ αὐτῶν ἔσονται. φόνουσι δὲ τὰς ἀπικει-
μῶνας λύπας· τὴν δὲ καλοῦν ἢ ὡς δημόσιον ἢ
δὲ, οὐδὲ ἐνοίας ἔχουσαν, ἀγροῦσι ὅντες, τῶν
δὲ τοιούτοις, τίς ἀλόγος μεταρρυθμίσει; οὐ
γὰρ οἶον τε, ἢ οὐ βλάδον, τὰ ἐκ παλαιού τοῦ ἡ-
δονοῦ κατακρονοῦσα, λόγῳ μεταστῆται, ἀγα-
πιδὸν δὲ ἔσται βέλτε, ἐπὶ πάντων ἑσθῆ ἔχουσι, δὲ
C ὡν ὀπτικαῖς δοκῶν γίνονται, μεταλαβού-
μεν τῆς ἀρετῆς γίνονται δὲ ἀγαθοὶ οἰονται,
οἱ μὲν, οὐστὶ οἱ δὲ, ἔδει· οἱ δὲ, διδασκῶν. τὸ
μὲν οὐκ τῆς φύσεως, δὴ ἄνθρωπος ὡς ἐκ ἐφ' ἡμῶν ἔ-
πέχεται, ἀλλὰ διὰ τινος θείας αἰτίας τοὺς ὡς
δημόσιον θυλακίαις ὑπάρχει· οὐδὲ λόγος καὶ ἢ
διδασκῶν μὴ πότε ἐκ ἐν ἅπασιν ἐξῆν, ἀλλὰ
δὲ θεωρητέον τῶν ἔδει τῶν τῶν ἀκρο-
αῶν ψυχῶν πορὸς τὸ καλοῦν χεῖρην καὶ μισθῶν,
D αὐσθῶν γὰρ τῶν ἑσθῆφουσαν τὸ σπέρμα. οὐ γὰρ
αὐ ἀκούσσει λόγῳ ὑποτρέποντος, οὐδὲ αὐ
οὐκ εἰδὲ ὅτι πάθος ζῶν. τὸν δὲ οὕτως ἐχθί-
ται, πῶς οἶον τε μεταπέσει; ὅλας δὲ οὐ δο-
καὶ λόγῳ ἑσθῆμιν τὸ πάθος, ἀλλὰ βία. δὲ
δὲ τὸ ἡδονοῦ πορὸς ὑπάρχειν πῶς οὐκ εἶον τῆς ἀ-
ρετῆς, γέρον τὸ καλοῦν, καὶ θυλακίαις τὸ ἀ-
γροῦν ἐκ νέου ἢ, ἀγροῦν ὁρῶν τυχῆν πορὸς
E ἀρετῶν, χαλεπὸν, μὴ ἐσθῆ τοιούτοις τρεφῶνται
νόμοις· τὸ γὰρ σωφρόνως ἔῃν καὶ κερταρικῶς,
οὐχ ἢ δὲ τοὺς πολλοὺς, δηλῶς τε καὶ νέους· διὸ
νόμοις δὲ ἐπέχεται τῶν ἑσθῆ καὶ τὰ ὀπ-
τικαῖς αἰτίας ὡς ἔσται γὰρ λυπηρὰ σμῆθη γα-
νόμοις. οὐχ ἔκαστος δὲ ἔσται νόμοις ὄντας ἑ-
σθῆ καὶ ὀπτικαῖς τυχῆν ὁρῶν, ἀλλὰ
περὶ δὲ καὶ αἰδῶ ἑσθῆντας δὲ ὀπτικαῖς αἰ-
ταῖς, ἢ ἐξ ἑσθῆ, καὶ πορὸς τὰ τὰ δὲ ἑσθῆ αὐ
F νόμον ἢ ὅλας δὲ πορὸς πάντα τὸν βίον· οἱ γὰρ
πολλοὶ, ἀνάγκη μᾶλλον ἢ λόγῳ παρορμησῶν
ἢ ζήμιας, ἢ τὰ καλοῦ, διὸ πορὸ οἰονται τινος τῶν
νομοθετουμένων, δὲ ἐν μὲν παρακαλεῖν ὅτι
τῶν ἀρετῶν, ἢ θεωρητέον τῶν καλοῦ χεῖρην.
ὡς ἑσθῆ